

DEIXA DE TOCALA , SAM

de AveLina Pérez

Un DESPERDICIO.
Un auténtico desperdicio.

Un desperdicio tras outro desperdicio, tras outro desperdicio, tras outro desperdicio
Ata decatarse de que... →

Sempre me educaron na máis absoluta pulcritude.
Notarásese no corpo que ... → ?

Un día ten 60 minutos X 24 horas:
1440 minutos DE CULPA nun día ...
Multiplicados por 365 día....

DEMASIADOS minutos de culpa.

A súa / miña / vosa mente está chea de pensamentos coma estes:

- Apénate inda que non esteas apenada (por exemplo).
- Co discurso dos mortos construimos o discurso propio (por exemplo).

QUEREMOS UN DISCURSO COHERENTE?

~~Un desperdicio . Un auténtico desperdicio.~~

ATA AQUÍ A COHERENCIA!

O príncipe de Dinamarca era un fillo de puta e un mal tipo co que non quero empatizar.
Para o suicidio non é necesaria tanta lírica.

PUM!

Os varredores do lixo recollen o lixo nas bolsas para o lixo,
mentres ,o príncipe de Dinamarca INVADE os auditorios.

Unha fortuna Desperdiciada Outra vez

MAMÁ!

(*Recordatorio* : Pedir aos reis magos un disiclín de lavanda para os pecados máis escuros. Para os máis/
Máis/
Máis/
Máis /
Escuros)

Queridos reis magos: un disiclín de lavanda, por favor !

Despaciño! A modiño!

Cando fago músculo sinto unha RIXIDEZ nos pensamentos que non me deixa continuar.
(*Interpretación realista -> Pero non*)

“Que é máis nobre para o espírito, sufri-los golpes e frechas da aldraxante fortuna, ou colle-las armas contra un mar de adversidades e facéndolles fronte pórllles fin?
Morrer durmir ... non máis. E se é certo que cun sono rematamos cos sufrimentos do corazón e cos mil golpes naturais que son a herdanza da carne ... é un final fortemente apetecible.
Morrer , durmir .. durmir ... soñar quizais ...”

(*Príncipe de Dinamarca*)

BLA BLA BLA...

PUM!

Os varredores de lixo recollen o lixo nas bolsas para o lixo. —————> *BLA BLA BLA/PUM.*

Chamamento a RAG:

DESPUSCUATREFACIÓN.

Como es que tenemos el valor de no haber inventado nunca esa palabra?

DES-PUS-CUA-TRE-FA-CIÓN A L M I B A R A D A .

(*Dáme todo tantísimo traballo...*)

Vin, antes de vir ao teatro, a unha muller cun dente de ouro que sorría mentres lle botaba pan aos peixes da praza de Cervantes.

O dente de ouro caeulle ao chan.
Recolleuno sen presa, colocouno, e seguiu sorrindo.

Pregunteille se quería vir comigo a actuar no teatro.

Seguiu sorrindo.

Yo no actuar en los teatros, dixo.

UN DESPERDICIO
UN INTOLERABLE DESPERDICIO.

UN- IN-TO-LE-RA-BLE - DES-PER-DI-CIO

O dourado é unha cor elegante e bonita (?)
Poida ser que sexa a miña cor favorita.
Pero non en todos os lugares:

- Non nas bocas
- Non nas ensaladas frescas
- E non nos teatros

O matiz do dourado que máis me gusta é o dourado avergonzado.
Avergonzado por dourado.
Avergonzado, xusto, por TAN /
TAN/
TAN/
DOURADO.

Un despropósito.
Un DESAFORTUNADO despropósito

Digo...Digo...
Agora digo :

Por que nunca montar un príncipe de Dinamarca cun dente de ouro, mal pegado,
que cae?
Que cae, coma os suicidios, sen puta lírica.
PUM!

Os varredores do lixo recollen o lixo nas bolsas para o lixo.
PUM!

Nese momento (PUM!), dá absolutamente igual ter un dente de ouro mal pegado que non ter un dente de ouro mal pegado.

Oíches, REI DE ESPAÑA (por exemplo)?

DÁ ABSOLUTAMENTE IGUAL!

E ti é ben probable que non o saibas.

Por tonto.

E por dourado.

(Repito , en moi baixiño, a miña cor favorita: o dourado avergonzado).

(FALTARÍA MÁIS QUE PROCURARA UN SENTIDO A TODO ISTO.

FALTARÍA MÁIS!)

Un despropósito

Un INTOLERABLE despropósito .

Podería ser que non comprendera ao príncipe de Dinamarca?

Podería ser.

Pero non é.

Podería ser que queira/queiramos/queiras, estar no lugar dos gañadores?

Podería ser que sexa eu a que queira estar no lugar dos gañadores.

Para levantar o brazo e amosar a DIGNIDADE (?) de non ter que PROTESTAR.

Os gañadores levantan o brazo coa dignidade (?) de non ter que protestar.

Isto será unha PROTESTA?

(Nin protesta nin hostias)

Repíte mil veces Avelina Pérez:

Protestar contra o príncipe de Dinamarca é de ignorantes e de persoas sen sensibilidade... artística.

*Protestar contra o príncipe de Dinamarca
é de ignorantes e de persoas sen sensibilidade
artística.*

*(O melloriño de todo isto é que non precisa evolución dramática, desenvolvemento claro,
e moito menos : desenlace)*

Un despropósito.

Un DELIRANTE despropósito.

Fixen o amor en WC de pubs, en WC de trens, en WC de estacións de servizo ...

E era: AMOR.

Poderoso AMOR.

Auténtico e inefable (?) AMOR.

Será esa a orixe?

A miña falta de empatía co príncipe de Dinamarca terá que ver co coñecemento do amor no WC dun restaurante cutre (por exemplo)?

(Ai, Freud, se me deras un deses penes que tanto pensas que me molan ...!)

Propoño unha ALTERNATIVA COMO DESENLACE:

Propoño como alternativa que os Pro – Suicidas invadan os pavillóns baleiros dos hospitais privatizados, e que desde alí, desde as ventás fechadas, MIREN O MUNDO. MIRE/MOS o mundo.

Logo facer unha orxía divertida

na que os corpos dos Pro- Suicidas NOS AMEMOS /follemos (?) os uns aos outros como ACTO SIMBÓLICO

Pulsión sexual = Pulsión de vida

(Outra vez Freud, ou mesmo DEUS, ou calquera que sabe ben o que é isto de VIVIR ...)

Un despropósito

Un EVITABLE despropósito.

(Gústame cada vez máis esta peza de teatro infumable.

Xustamente por iso: por infumable)

ALTERNATIVA *(outra, a real)* ao desenlace:

SAÍR E QUE ME CEGUE A ESCURIDADE.

E alí, na escuridade, POR FAVOR dáme

Saír e que me cegue a escuridade para saír desta peza de teatro

cor dourado avergonzado.

Non amarela, nin vermella.

E moito menos/

Moito/

Moito/

Moito menos: azul

Saír e que me cegue a escuridade

E alí, na escuridade, dáme

Alí ...

POR FAVOR ...

DÁME ...